

عنوان مقاله:

کارکرد ساخت های همپایه در قابوس نامه و تاثیر آن بر متون نثر فنی در آفرینش اطناب

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناخت، دوره 8، شماره 15 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سید محمد آرتا - دانشگاه رازی

فاطمه مدرسی - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

عبدالرضا نادرپور - زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

یکی از شگردهای ایجاد اطناب در کلام، استفاده از ساخت های همپایه با سازه های متوالی است. از آنجا که هر یک از سازه های تشکیل دهنده ساخت های همپایه، حامل یک پیام و مفهوم هستند، مناسب ترین ابزار برای توضیح یا توصیف امور و پدیده ها به شمار می-رود؛ به همین دلیل، نویسنده قابوس نامه هر جا در صدد است مطلبی را با توضیحات مفصل تر به مخاطب ارائه دهد، به فراوانی از ساخت های همپایه بهره می برد. نصرالله منشی نیز در ترجمه کتاب کلیله و دمنه به پیروی از قابوس نامه از این شگرد زبانی برای گام نهادن به عرصه اطناب استفاده کرده است؛ اما از آنجا که در نثر فنی، توصیف جای توضیح را می گیرد، نویسنده کلیله از ساخت های همپایه برای توصیف امور و پدیده ها بهره برده است. لذا کارکرد ساخت های همپایه در قابوس نامه و کلیله و دمنه متفاوت است. بدین معنی که، در قابوس نامه ساخت های همپایه به منظور ارائه توضیحات مفصل تر و در کلیله و دمنه برای توصیفات دقیق تر به کار رفته اند. این پژوهش، نتیجه کند و کاوی است که به منظور تحلیل و بررسی کارکرد ساخت های همپایه در قابوس نامه و تاثیر آن بر متون نثر فنی (به ویژه کلیله و دمنه) در آفرینش اطناب انجام شده است.

کلمات کلیدی:

نثر بینابین، نثر فنی، اطناب، ساخت های همپایه، قابوس نامه، کلیله و دمنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1512179>

